

Zapredaný chazarský judáš Šimečka útočí na SMER-SD, pritom 8 rokov pre nich robil v europarlamente a bral od nich peniaze!

- CZ24 News | 1. září 2023

SLOVENSKO: Schôdze europarlamentu budete môcť sledovať v slovenčine. Progresívca Michala Šimečku zvolili za jeho podpredsedu.

Hoci Slovákovi aj po sedemnástich rokoch od vstupu krajiny do Európskej únie zaujíma „**bruselská politika**“ málo, našim europoslancom sa na pôde europarlamentu darí. Environmentalistov Martina Hojsíka a Martina Wiezika (obaja Progresívne Slovensko) zaradil rebríček Eulytix medzi najaktívnejších, Lucia Ďuriš Nicholsonová vedie sociálny výbor, Vladimír Bilčík pôsobí ako spravodajca pre Srbsko, Monika Beňová je kvestorka EP. Najnovšie k nim pribudol 37-ročný progresívec. Čo jeho nová funkcia znamená pre nás? O dôvere v EÚ aj o témach, ktoré má na stole, sa s MICHALOM ŠIMEČKOM rozprávala VERONIKA COSCULLUELA.

Veľa ľudí na Slovensku azda ani nevedelo, že europarlament má predsedu, kým jeden nezomrel počas výkonu funkcie. Nevšimli sme si ani prácu podpredsedov, kým nezvolili vás. Čo vlastne budete robiť navyše?

Kedže Európsky parlament (EP) má 705 poslancov, podpredsedov je štrnásť. Zodpovednosť je podobná ako v národnej rade. Podpredseda vedie schôdze, jeho rola je aj zastupovať v rokovaníach s domácimi a so zahraničnými partnermi predsedníčku, ak je neprítomná. Prináša to však i väčší vplyv na chod inštitúcie aj neformálny vplyv na jednotlivé rozhodnutia.

Kedy ste za tie dva roky, čo ste europoslancom, videli reálny vplyv podpredsedu?

Týždenne, denne, mesačne riešime veľa správ, rozhodnutí. Keď ide o národný záujem nejakej krajiny, je zjavné, že si poslanci z Nemecka či Maďarska postrážia jednotlivé procesy a rozhodnutia. Napíšu napríklad e-mail spravodajcovi zákona, ktorý z pozície podpredsedu europarlamentu zaväži ešte viac.

Prezradíte konkrétne, v čom ktorý kolega loboval za svoj štát?

Nie, ale takto si to predstavujem aj ja v rámci svojho pôsobenia. Situácie, keď bude Slovensku na niečom zvlášť záležať, nastanú. Budú sa prerokúvať témy, ktoré sú pre nás zásadné, môžu súvisieť i s eurofondmi. Alebo môže ísť o vec, ktorá zaujíma nejaké odvetvie a je jasný národný záujem. Vtedy sa budem snažiť pomôcť aj z novej pozície.

Zdokumentoval som, že vysoké tresty za marihuanu sú v rozpore s európskym právom. Európska komisia to skúma.

Michal Šimečka

Takže pre vás stolička podpredsedu znamená, že budete viac lobovať za

Slovensko?

Aj doteraz som to robil. S väčšou zodpovednosťou a s väčším vplyvom, samozrejme, prichádza väčšia možnosť presadzovať slovenské záujmy. Za dva a pol roka, čo som europoslancom, sa mi ozývalo veľa ľudí zo žúp, z komunálu alebo aj podnikateľského prostredia. Chceli mi dať vedieť, ako konkrétne ich nová legislatíva môže ovplyvniť a prečo je dôležité, aby sme jedno alebo druhé postrážili. Vždy pozorne načúvam a spolupracujem.

Moniku Beňovú opakovane zvolili za kvestorku. Má na starosti administratívne záležitosti, ktoré sa priamo týkajú samotných poslancov. Gratulovali ste si navzájom? Všimli ste si nejaké ovocie jej práce?

Áno, gratulovali sme si. Monika Beňová je skúsená poslankyňa a je tam už veľmi dlho. Myslím, že má veľmi dobré vzťahy s kolegami a je rešpektovaná. Na domácom politickom ihrisku sme úplne niekde inde. Pre mňa je strana Smer, ktorú ona reprezentuje, asi najväčšie nebezpečenstvo pre slovenskú demokraciu a občanov. Návrat Smeru k moci je niečo, čoho by sme sa všetci mali obávať. Nechcem však teraz hodnotiť jej prácu v Európskom parlamente.

Napriek tomu, že vám prekáža, že je smeráčka, je pre Slovensko jej prítomnosť v Bruseli prínosom?

Nechcem hodnotiť kolegov, kto je a kto nie je prínosom. To, čo viem povedať, je, že prínosom rozhodne nie je Milan Uhrík a Miroslav Radačovský. Práve naopak. U ostatných sa mi zdá, že robia dobrú robotu.

Aj Miroslav Číž?

S ním som mal niekoľko konfliktov. Naozaj sa nezhodneme. Jeho svet je úplne iný ako môj. Ale nepoznám jeho prácu, neviem, či mal na starosti nejakú dôležitú legislatívu, takže ho nechcem hodnotiť. To by asi nebolo patričné.

Europoslanci boli vždy taká partia. Aj tí zo strán ako SDKÚ a Smer, ktorých zoskupenia sa na domácej pôde nevystáli, chodili v Bruseli spolu na obedy, rozumeli si aspoň ľudsky a viaceré európske témy videli podobne. Ani sa navzájom nekritizovali. Prečo to je tak? Veď tu v národnej rade nemajú problém úprimne povedať, čo si o druhom myslia ani poslanci z jednej koalície. Prečo ste vy k sebe takí láskaví?

Veľmi tvrdo kritizujem pána Číža za to, čo robil, keď bol súčasťou národného parlamentu a celej tej smeráckej garnitúry. Takisto mi prekáža, že je na strane Orbána a Kaczynského v spore o európske hodnoty. V kľúčových otázkach európskej budúcnosti sa skôr stavia na stranu nedemokratickej politiky. Je však pravda, že v Európskom parlamente vládne viac kolegiálna atmosféra ako v slovenskej politike. Politická kultúra aj spôsob, akým sa k sebe poslanci správajú, sú na vyššej úrovni.

Nie je to len dojem? Veď 705 poslancov sa medzi sebou asi nepozná tak ako tí doma. Keď niekoho nepoznáte, podržíte dvere aj blondíne od nacionalistov a prácu si navzájom nekritizujete, lebo nie je celkom jasné, čo robíte. Tá práca

sa stratí v mori. A to nehovorím o jazykovej bariére.

Môže ísť aj o to, súhlasím. Na druhej strane, debaty bývajú vášnivé. V pléne im teraz budem predsedať, takže to budem ešte viac zažívať. Padajú ostré slová, najmä zo strany extrémistov, ako je Milan Uhrík. Ten si v EP iba natáča videá, kde nadáva na Brusel, ale reálnu robotu nespravil žiadnu. Pre Slovensko je to premrhaný mandát. Inak sú to len zriedka osobné útoky či vulgarizmy, na ktoré sme na Slovensku zvyknutí. Europoslanci vášnivo diskutujú o témach, o svojom zanítení, presvedčení. Nejde o to, že by na európskej úrovni chýbala tvrdá politika, ale deje sa menej osobne.

Dostáva sa do europarlamentu viac národnej politiky ako v minulosti? Za ňu padajú sankcie na Maďarsko a Poľsko. Začalo sa francúzske predsedníctvo a Emmanuelovi Macronovi vyčítali, že do prejavu o EÚ ťahal domácu politiku.

Je pravda, že čoraz viac sa národná politika prenáša aj na európsku pôdu. Podľa mňa je to dobre, pretože nemôžeme mať 27 do seba uzavretých národných politík. Sme na jednej lodi. To, čo sa deje vo Francúzsku, sa dotýka Slovákov. To, čo sa deje v Maďarsku, sa dotýka Portugalcov. Či už politicky, ekonomicky, bezpečnostne, sme v tom spolu. Najlepšie to bolo vidieť počas pandémie. Všetci sme pri nej museli spolupracovať. Podľa mňa je dobré, ak si uvedomujeme, akí sme prepojení. Je dobré, ak nás na Slovensku zaujíma to, čo sa deje inde. O čom hovoria, o čom vedú spory, o čom je kampaň, aké dilemy riešia. Európarlament je prirodzeným fórom na tieto diskusie, pretože je to jediná inštitúcia EÚ, do ktorej sú politici demokraticky zvolení.

Vy ste na európsku scénu priniesli z domácej politiky marihuanových väzňov. Pomohlo?

Konopní väzni, to sú desiatky ľudí, ktorí buď čakajú na súd, sú vo väzbe, alebo sú odsúdení na dlhé roky, čo je donebavolajúca nespravodlivosť. Často ide o ľudí, ktorým za joint alebo dva, čo je ekvivalent dvoch pohárov vína, hrozí niekoľkoročné väzenie. Uprostred kampane na podpredsedu Európskeho parlamentu som strávil dopoludnie v leopoldovskej väznici, kde som bol navštíviť pána Šipoša. Hrozí mu 20 rokov vo väzení za to, že z marihuanových listov vyrábal liečivé mastičky. Dvadsať rokov je viac, než dostanete za vraždu. Je to viac, ako dostanete, keď ste šéfom drogovej mafie. Je to niečo, čo by sa v 21. storočí v európskom štáte jednoducho nemalo diať.

Bolo nutné hnať to do Bruselu?

Progresívne Slovensko urobilo všetko pre to, aby sa znížili trestné sadzby, aby sa marihuana v malom množstve dekriminalizovala. Prostredníctvom nášho poslanca Tomáša Valášeka sme predložili do národnej rady zákon. Spísali sme spolu s kolegom Martinom Hojsíkom petíciu, ktorú podpísali desaťtisíce ľudí z celého Slovenska. Podali sme aj hromadnú pripomienku k návrhu ministerky Kolíkovej. Hoci si táto vládna koalícia uvedomuje problém, pre vlastnú nekompetentnosť sa nedokáže zhodnúť na tom, ako ho vyriešiť. A mali to spraviť už dávno, lebo kým sa dohadujú, ľudia trpia. Keď to nejde na Slovensku, rozhodol som sa skúsiť európsku cestu. Požiadaval som o stretnutie komisárku Ylvy Johanssonovú, ktorá to má na starosti. Zdokumentoval som, že vysoké tresty sú v rozpore s európskym právom. Ona mi osobne aj listom odpovedala, že to Európska komisia (EK) skúma. Ak nedôjde k náprave, tak je krajnou možnosťou, že EK podá žalobu na Slovensko na Súdnom dvore EÚ.

Zisťovali sme, aké výhody vám z funkcie vyplývajú. Žiadny bombastický príplatok som nenašla. Okrem toho jedného človeka navyše máte právo na 900

eur mesačne k platu 9000 eur v hrubom a tých deväť stovák vám tiež dajú až vtedy, keď ukážete bločky. To sú europoslanci takí preplatení, že za prácu navyše vás už platiť nemusíme?

Výhody, aké sú s tým spojené, som dopredu ani neskúmal. Vedel som však, že plat budem mať rovnaký. Jeden človek navyše je prínos a určite mi nejde o nejaké špeciálne výhody.

Na posty podpredsedov kandidovalo osemnásť ľudí, zvoliť ste potrebovali štrnásť. To neznie ako veľká konkurencia. Aj ste si obhrýzali nechty v zákulisí?

Áno, medzi prvým a druhým kolom to bola veľká dráma. Trvalo to asi hodinu a pol. V prvom kole dve veľké frakcie – socialisti a ľudovci – volili hlavne svojich kandidátov. Potom som dostal 500 hlasov naprieč celým politickým spektrom, ale medzi prvým a druhým kolom to vôbec nebolo také jasné. Boli to veľmi intenzívne rokovania v reálnom čase s desiatkami ľudí.

Prečo ste si vybrali viesť prvú schôdzu v slovenčine?

Symbolicky je to dôležité. Keď som si prvýkrát sadol do predsedníckeho kresla, povedal som tlmočníkom, že začnem hovoriť rodnou rečou. Prvýkrát v dejinách EP z predsedníckeho pódia zaznela slovenčina. Aj pre mnohých Slovákov, ktorí pracujú v európskych inštitúciách, je to dôležitý moment. Patrí sa, aby sa na oficiálnych schôdzach a v pléne parlamentu hovorilo v národnom jazyku. Ak sa to dá, ak to nerobí technický problém. Všetci to tak robia. Len vtedy, keď treba rýchlo zasiahnuť – niekoho napomenúť, prerušiť, dať slovo ine- mu -, prepnem do angličtiny.

V Štrasburgu nám pre problém s baktériou dokonca vypli sprchy, ktoré sú v budove europarlamentu. Ja tam vodu nepijem z obozretnosti. Zdá sa, že aj náš bývalý predseda David Maria Sassoli práve na to umrel.

Michal Šimečka

Nie je to aj jednoduchšie? Každý je najviac doma asi v rodnom jazyku.

Jednoduchšie? Nie. Študoval som v Anglicku a mám doktorát z Oxfordu. Angličtina a slovenčina sú pre mňa pracovne rovnocenné.

Bývalý europoslanec za Smer Boris Zala na vás nedávno bonzol, že ste mu robili asistenta osem rokov. To sa vo vašich kruhoch „môže“ pomáhať smerákovi?

Ešte keď som bol na štúdiách v Oxforde, viac-menej náhodou sme sa tam stretli a Boris Zala mi ponúkol, či mu nechcem robiť odborného asistenta. To znamená robiť čisto odborné veci, ktoré súviseli s jeho prácou v zahraničnom výbore. Zahraničná politika EÚ, vzťah k Rusku, k Blízkemu východu... Vtedy som povedal dobre, pod podmienkou, že nikdy nechcem mať nič spoločné so Smerom a vtedy ani so slovenskou politikou. To akceptoval a tak to aj bolo. Okrem neho som vtedy pracoval pre podpredsedu europarlamentu Libora Roučka a neskôr pre českého ministra zahraničných vecí Ľuboša Zaorálka. Vždy to bola odborná, nie politická poloha.

Mnohí z vás hovoria, ako chcú EÚ priblížiť ľuďom, aby sme si už nemysleli, že

Brusel nám stále niečo diktuje. Skúste povedať, aké témy sú aktuálne na stole alebo v blízkom čase budú. Predajte nám niečo, čo sa nás dotkne.

Všetkých sa nás dotkne legislatíva, ktorá sa týka prechodu na bezuhlíkovú ekonomiku. Týka sa to budúcnosti automobilov, spaľovacích motorov, verejnej dopravy, priemyslu. V najbližších desiatich rokoch sa to dotkne naozaj každého z nás. Rozhoduje sa o tom, čo všetko sa bude považovať za zelenú energiu, aj o tom, koľko peňazí pôjde do transformácie. Tak, aby to ľudia nepocítili na vlastných peňaženkách. Aby sme mali na Slovensku dosť roboty aj vtedy, keď vo Volkswagene alebo v Kii prestanú vyrábať spaľovacie motory.

Hovoríte o legislatíve, ktorá ráta medzi udržateľné zdroje aj plyn a jadrovú energiu? Tú, v ktorej vyhrali lobisti?

Vyhrali lobisti a niektoré štáty. Ale nie, netýka sa to len tohto opatrenia. Ide o celý balík, ktorý umožní prechod na bezuhlíkovú ekonomiku. Minulý týždeň sme schvaľovali aj legislatívu o budúcnosti digitálnych služieb, aké mantinely nastaviť veľkým platformám ako Facebook, Google a iné. Množstvo ľudí je dnes pripojených na sociálne siete. Vidíme, aké obrovské problémy spôsobujú dezinformácie, nenávisť. EÚ ako prvá na svete zaviedla pravidlá, čo sa môže, čo nie, čo musí rešpektovať aj Facebook. Veľmi skoro tieto zmeny uvidíme v našich newsfeedoch. Potom sú tu drobnosti, ktoré šetria peniaze aj planétu. Schválili sme zjednotenie nabíjačiek. Všetci asi máme problém, že po kúpe počítača, telefónu, tabletu treba mať na každý správnu nabíjačku a konektor. Európsky parlament presadzuje, aby sa konektor zjednotil. Výrobcovia sa bránia, ale to sú veci, ktoré nám pomáhajú. Európsky rozpočet sa nás týka tiež: peniaze išli na zdravotníctvo v pandémie, nákup vakcín, Plán obnovy, rozšírený program Erasmus.

Spomínam si, že pred pár rokmi sa verejnosť veľmi zaujímal o zmenu času z letného na zimný. Konečne niečo, čo ľudí vzrušilo, a nakoniec to išlo dostratena. Ako teda veriť, že ani tieto veci, ktoré ste vymenovali, sa neskončia podobne?

Áno, táto legislatíva uviazla. Aby sa niečo pomohlo v EÚ, musí byť zhoda 27 vlád. Takých tém, ktoré sa riešia dlhé roky a nakoniec z nich nič nie je, poznáme veľa. Stačí, ak s niečím majú problém jeden, dvaja a téma umrie. Sám som frustrovaný z toho, že to tak funguje. Tak je to, žiaľ, nastavené v zmluvách.

Chystá sa konferencia o budúcnosti EÚ. Volajú sa na ňu občania, delegácie študentov, regiónov. Únia má nízku dôveryhodnosť a vraví sa, že zmluvy, na ktorých je postavená, sa asi neotvorí. Na čo je teda tá konzultácia s občanmi?

Som rád, že inštitúcie sa otvorili, načúvajú. To nikdy predtým nebolo. EÚ dlhé roky fungovala ako projekt vlád, politikov, elít. To je dlhodobo neudržateľné. Potrebujeme mať podporu verejnosti. Dostali sme sa do bodu, keď ľudia musia mať možnosť povedať, akú Úniu chcú. Na to je tá konferencia. Debaty prebiehajú. Občianske panely sú namodelované tak, aby išlo o reprezentatívnu vzorku občanov. Moja obava z toho procesu je, aby sme očakávania vedeli naplniť. Podnety musíme dokázať pretaviť do praxe a do rozhodnutí. Hrozí však, že keď aj prídu inovatívne nápady, ako zlepšiť fungovanie EÚ, členské štáty zareagujú – nechceme, lebo treba otvárať Lisabonskú zmluvu. Najhoršie je vytvoriť očakávania, ktoré potom nedokážeme naplniť. Z toho môže vzniknúť ešte väčšia frustrácia.

Pre budúcnosť EÚ by bolo naozaj nebezpečné, keby sme si utvrdili predstavu o vás, že ste len chlebičkári, kávičkári, ktorí nekonečne dlho diskutujú a nakoniec nekonajú...

Bolo by to nebezpečné. Verím, že konferencia nielen prinesie dobré nápady, ale aj politici si uvedomia, že musia načúvať občanom. Nemusíme sa obávať ich hlasu, lebo prieskumy ukazujú, že chcú silnejšiu Úniu.

Sledujete plán obnovy a to, či z neho stihneme čerpať?

Sledujem a s určitými obavami. Ešte predtým, než sme peniaze začali čerpať, sme ako europoslanci upozorňovali vládu na to, že plán obnovy musí byť napísaný po najširších možných konzultáciách. Aby v cieľoch bola naozaj zhoda, kým to odošleme do Bruselu. To, že čas na reformy nebude veľký, a teda musíme konať rýchlo, sme vedeli. Nejde ani tak o to, že by sme tie peniaze nevedeli vyčerpať, ale že politická scéna je rozhádaná. Špeciálne vládna koalícia. Robia si zle, hádžu si polená pod nohy, nenávidia sa. Nie som si istý, či dokážu reformné mílniky schváliť. Ak ich neschvália, neprídu nám peniaze. Zatiaľ to v decembri vyšlo pri národných parkoch a zdravotníctve tesne. So súdnou mapou je problém, lebo Igor Matovič nemá rád Máriu Kolíkovú. Rovnako ako Veronika Remišová. To sa môže preniesť do parlamentu. Vláda je nejednotná, nevie, čo chce a prečo sú spolu.

Pijete vodu v Európskom parlamente?

Pijeme, ale je pravda, že balenú alebo z nádrží.

Ako má človek veriť EÚ, že dokáže robiť veľké rozhodnutia, keď si už roky nevie poradiť ani s jednou baktériou, ktorá pláva v potrubíach europarlamentu v Bruseli aj v Štrasburgu?

To je dobrá otázka, ale nemyslím, že to je až taký problém Únie. Skôr Francúzska, Belgicka, ich úradov. V Štrasburgu nám pre problém s baktériou dokonca vypli sprchy, ktoré sú v budove europarlamentu. Ja tam vodu nepijem z obozretnosti. Problém nie je len v budove parlamentu, ale aj v hoteloch. Špeciálne počas pandémie, keď sa objekty nepoužívajú, sa tvoria baktérie v potrubí. Nie som expert, ale tak tomu rozumiem. Z informácií, ktoré unikli do médií, sa zdá, že aj náš bývalý predseda David Maria Sassoli práve na to umrel. Roky s tým bojujú, je to nešťastné. Snažia sa to čistiť, plánujú sa rekonštrukcie. Uznávam, že to nevysiela dobrý signál o EÚ, ale Únia to nemá ako sama vyriešiť.

[ZDROJ](#)